

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 czerwca 1958 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych i usługowych.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy:

- 1) państwowych przedsiębiorstw przemysłowych:
 - a) wchodzących w skład resortów nieprzemysłowych z wyłączeniem przedsiębiorstw branży metalowej, podległych Ministrowi Obrony Narodowej,
 - b) podległych Ministrowi Przemysłu Drobniego i Rzemiosła, a rozliczających się z budżetem centralnym,
 - c) podległych Ministrowi Górnictwa i Energetyki z wyłączeniem kopalń węgla, elektrowni i Zakładów Energetycznych,
 - 2) Zjednoczonego Przedsiębiorstwa Rozrywkowego, podległego Ministrowi Kultury i Sztuki
- zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

II. Odpisy na fundusz zakładowy.

§ 2. Przedsiębiorstwa dokonują odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 2% osobowego funduszu płać planowanego na rok 1958, o ile spełni warunki, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74), zwanej dalej „ustawą”.

§ 3. Jeżeli przedsiębiorstwo pogorszy w roku 1958 swój wynik w porównaniu z wynikiem osiągniętym w 1957 r., a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, w porównaniu z wynikiem planowanym na rok 1957, suma odpisu zasadniczego ustalona w myśl przepisu § 2 podlega zmniejszeniu o 4% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach do 10% oraz o dalsze 6% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach od 10 do 20%. Jeżeli pogorszenie wyników wyniesie więcej niż 20%, przedsiębiorstwo traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy.

§ 4. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo poprawi wynik roku 1958 w porównaniu z wynikiem 1957 r., a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, z wynikiem planowanym na 1957 r. — dokonuje odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w określonym procencie, zwanym dalej „stawką odpisu”, w stosunku do:

- 1) wzrostu zysku bądź
- 2) osobowego funduszu płać planowanego na rok 1958.

2. Właściwi ministrowie określają, który ze sposobów dokonywania odpisu dodatkowego wymienionych w ust. 1 ma być stosowany w podległych przedsiębiorstwach.

3. Ustalony dla przedsiębiorstw sposób obliczania odpisu dodatkowego nie może być zmieniony w ciągu roku 1958.

§ 5. 1. W przedsiębiorstwach rentownych, w których zysk osiągnięty w roku 1957 był wyższy od kwoty odpowiadającej 2% osobowego funduszu płać wykonanego w roku 1957, stawkę odpisu dodatkowego od wzrostu zysku (§ 4 ust. 1 pkt 1) określa stosunek procentowy kwoty odpowia-

jącej 2% planowanego na rok 1958 osobowego funduszu płać do zysku roku 1957 lub do zysku planowanego na ten rok, jeżeli plan zysku na rok 1957 nie został wykonany.

2. Stawkę odpisu dodatkowego, o której mowa w ust. 1, koryguje się:

- 1) o współczynnik wzrostu zysku oraz
- 2) o współczynnik rentowności.

3. Współczynnik wzrostu zysku wynosi 1, a ponadto 0,06 za każdy rozpoczęty procent wzrostu zysku. Współczynnik rentowności ustala się w załączniku do rozporządzenia.

§ 6. Jeżeli podstawą odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy jest fundusz płać (§ 4 ust. 1 pkt 2), odpisu dodatkowego dokonuje się w wysokości kwoty odpowiadającej 0,6% planowanego na rok 1958 osobowego funduszu płać za każdy procent poprawy rentowności. Poprawę rentowności mierzy się stosunkiem procentowym sumy wzrostu zysku do sumy kosztów własnych sprzedanej produkcji i usług przemysłowych w 1957 r.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwa deficytowe, na które rozciągnięty został sposób dokonywania odpisu dodatkowego, określony w § 4 ust. 1 pkt 1, dokonują tego odpisu od wzrostu zysku kalkulowanego, tj. różnicy między zyskiem kalkulowanym za rok 1958 a zyskiem kalkulowanym za rok 1957.

2. Zyskiem kalkulowanym w rozumieniu rozporządzenia jest różnica między wartością sprzedanej produkcji i usług przemysłowych w cenach kalkulowanych a jej rzeczywistym kosztem własnym. Ceny kalkulowane przyjmuje się dla produkcji porównywalnej na poziomie wynikającym z kosztu własnego 1957 r., powiększonego o 5% zysku, a dla produkcji nieporównywalnej — na poziomie planowanego na rok 1958 kosztu własnego powiększonego o 5% zysku.

3. Stawkę odpisu dodatkowego określa stosunek procentowy kwoty odpowiadającej 2% planowanego na rok 1958 osobowego funduszu płać do zysku kalkulowanego w roku 1957, skorygowany o współczynnik wzrostu zysku i współczynnik rentowności określone w § 5 ust. 2 i 3.

4. Przedsiębiorstwa rentowne, w których zysk osiągnięty w roku 1957 był mniejszy od kwoty odpowiadającej 2% osobowego funduszu płać wykonanego w roku 1957, dokonują odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy według zasad, o których mowa w ust. 1—3.

§ 8. Przedsiębiorstwa deficytowe, dla których przyjęty został sposób dokonywania odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy określony w § 4 ust. 1 pkt 2, ustalają wysokość tego odpisu w myśl § 6 ust. 1, z tym że poprawę rentowności mierzy się stosunkiem procentowym sumy zmniejszenia straty do kosztów własnych sprzedanej produkcji i usług przemysłowych w 1957 r.

§ 9. Jeżeli plan przedsiębiorstwa na rok 1958 zakłada zgodnie ze wskaźnikami ustalonymi przez jednostkę nadrzędną pogorszenie wyniku działalności gospodarczej w stosunku do 1957 r. oraz w razie nieporównywalności wyniku 1958 r. do wyniku roku 1957 — prawo do odpisu zasadniczego uzyskuje przedsiębiorstwo za osiągnięcie wyniku planowanego

na rok 1958, a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy — za poprawę wyniku w stosunku do wyniku planowanego na rok 1958.

§ 10. Przedsiębiorstwa nowo powstałe lub powstałe w wyniku reorganizacji mają prawo do odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy za osiągnięcie wyniku planowanego na rok 1958, a prawo do odpisu dodatkowego za poprawę wyniku w porównaniu do wyniku planowanego na rok 1958.

§ 11. W przedsiębiorstwach wymienionych w §§ 9 i 10 poprawę rentowności mierzy się stosunkiem procentowym sumy poprawy wyniku do sumy planowanych kosztów sprzedaży produkcji i usług przemysłowych na rok 1958.

§ 12. 1. W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo spełniło warunki do dokonania odpisu na fundusz zakładowy, oraz w celu obliczenia wysokości odpisu należy skorygować wynik działalności gospodarczej osiągnięty w roku 1958 stosownie do przepisu art. 6 ustawy.

2. Dla celów, o których mowa w ust. 1, wynik roku 1958 koryguje się również o wskaźnik procentowy zmiany wysokości sprzedaży planowo deficytowych wyrobów i usług w roku 1958 w stosunku do 1957 r.

3. Właściwi ministrowie określą w drodze zarządzeń, w jakich przypadkach koryguje się wynik działalności gospodarczej za rok 1957 w celu obliczenia odpisu na fundusz zakładowy na rok 1958. Zarządzenia te powinny być wydane w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia rozporządzenia.

III. Specjalne zasady tworzenia funduszu zakładowego.

§ 13. 1. Zjednoczone Przedsiębiorstwo Rozrywkowe dokonuje odpisu na fundusz zakładowy od osiągniętego przez przedsiębiorstwo zysku w wysokości 30% tego zysku.

2. Przepisy §§ 2—12 nie stosuje się do przedsiębiorstwa wymienionego w ust. 1.

IV. Środki dodatkowe na fundusz zakładowy oraz zmniejszenie wysokości odpisów.

§ 14. Właściwi ministrowie mogą w porozumieniu z Ministrem Finansów zezwolić przedsiębiorstwom na zaliczenie na fundusz zakładowy całkowitego zysku osiągniętego z produkcji ubocznej określonego rodzaju artykułów.

§ 15. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów wyłącza się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo z produkcji nietypowych artykułów i usług, nie objętych obowiązującymi cennikami (taryfami).

§ 16. Jeżeli wartość produkcji nietypowych artykułów i usług, o których mowa w § 14, przekracza 50% ogólnej wartości produkcji i usług, przedsiębiorstwo nie tworzy funduszu zakładowego.

V. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 17. 1. Przedsiębiorstwom, które nie spełniają warunków określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić po upływie I półrocza i 3 kwartałów na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech pierwszych kwartałach 1958 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach 1958 r., wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

§ 18. 1. Przedsiębiorstwom, które zgodnie z § 15 nie tworzą funduszu zakładowego, jednostka nadrzędna może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% planowanego na 1958 r. osobowego funduszu płac, nie przekraczającej jednak kwoty osiągniętego zysku lub kwoty, o którą obniżono stratę. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

2. Zezwolenia na dokonywanie wypłat, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielone po stwierdzeniu, na podstawie sprawozdań z wykonania planu przedsiębiorstwa i sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności gospodarczej pozytywne wyniki ekonomiczne przez:

- 1) zwiększenie produkcji i polepszenie jej jakości,
- 2) terminowe wywiązywanie się ze swych obowiązków wobec odbiorców,
- 3) wzrost wydajności pracy, oszczędną gospodarkę materiałową i likwidację marnotrawstwa,
- 4) prawidłową gospodarkę inwestycyjną.

VI. Przepisy końcowe.

§ 19. Rada Ministrów może na wniosek właściwego ministra zgłoszony w uzgodnieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego ustalić w terminie do dnia 31 lipca 1958 r. dodatkowe warunki do uzyskania funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach, o ile będzie to niezbędne dla bardziej skutecznego oddziaływania na poprawę wyników ekonomicznych działalności przedsiębiorstw.

§ 20. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorstw prowadzących eksperyment ekonomiczny, o ile w przedsiębiorstwach tych fundusz zakładowy tworzony jest na odmiennych zasadach.

§ 21. W razie podporządkowania przedsiębiorstw określonych w § 1 pkt 1 lit. b) innym ministrom lub radom narodowym przedsiębiorstwa te dokonają odpisów na fundusz zakładowy za cały rok 1958 według przepisów obowiązujących dla przedsiębiorstw podległych tym ministrom lub radom narodowym.

§ 22. Na podstawie decyzji właściwego ministra wydanej w porozumieniu z Ministrem Finansów przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do działających według zasad rozrachunku gospodarczego gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, których przedmiot i rodzaj działalności uzasadnia tworzenie funduszu zakładowego.

§ 23. W razie stwierdzenia nieprzebiegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 24. W przedsiębiorstwach objętych przepisami niniejszego rozporządzenia nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady
Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r.
(poz. 190).

WSPÓLCZYNNIKI RENTOWNOŚCI

Rentowność przedsiębiorstwa (w %)	Współczynnik rentowności
1	0,01
2	0,0385
3	0,083
4	0,143
5	0,216
6	0,30
7	0,390
8	0,50
9	0,61
10	0,738
11	0,86
12	1,00
13	1,13
14	1,3
15	1,45
16	1,6
17	1,77
18	1,91
19	2,11
20	2,27
21	2,46
22	2,53
23	2,75
24	3,00
25	3,19
powyżej 25	3,20